

ĐÀ LẠT TRONG TÔI NHƯ

Forget Me Not

Như Thanh đang là mùa Xuân. Mùa Xuân này đây không có những đàn chim én tí đâu bay vù, chao lượn ngơ an lạc trên bầu trời báo hiệu Xuân sang như Đà Lạt quê hương nàng, những đây trời cũng cao, mây cũng xanh như vùng trời yêu dấu đó. Hoa xuân khoe sắc khắp nơi, hoa hồng, hoa cúc nở muôn nhà, mai đào nở hồng công viên, tràn khắp phố. Tôi nhớ nhà đến chột lăm, Thanh còn đứng đi qua thung lũng phố ngập hoa vàng, rồi ai hoa đỏ thì tôi đứng chờ đợi m trang cho Cali vào những ngày Xuân. Nhìn màu vàng của hoa, Thanh nhớ như là những những thung lũng quàng vàng của Đà Lạt dấu yêu vào những ngày Đông nhớ, loài hoa thì tôi mua mua mua mua, thì tôi yêu mang tên cô giáo dạy vẽ của Thanh học trung học, cô giáo người Huê thì tôi nhớ, thì tôi đứng chờ đợi mà Thanh nhớ yêu mình. Giờ cô cũng đang ở đây chỉ cách xa Thanh khoảng một giờ lái xe, trời qua bao nhiêu năm “thì tôi là c”, cô đã tìm ra Thanh. Thì tôi là cảm động khi cô trở lại quê. Cảm động nhất là cô đã tặng mình những cái bánh bột lọc bé tí, cán tay ngọt socola bánh canh mừng để đãi Thanh. Cô cũng không quên để những chén bánh bèo bé tí nữa, làm chén nước mắm nguyên chất có thêm vài trái ớt để cay xé, để khi ăn phải hít hà, dần dần ăn uống mà...mà vẫn không quên khen – “Chi mà ngon rồi a!!” –

Mọi lần được ăn món Huế là Thanh lái xe tìm phở cái khéo léo, cái tỉ mỉ của người dân đất Thành Kinh. Đà Lạt là phở đất quy tụ hương vị ngàn miền của đất nước, từ miền Bắc xa xôi, Cao Bằng, Lạng Sơn, Móng Cáy... cho đến miền Trung cát trắng, lan dài đến Đèo Thấp, Cà Mau... hình như mọi người đều muốn tìm đến vùng cao nguyên có khí hậu trong lành, có tình người ấm áp này để quên chuyện, lập nghiệp. Chính vì có nhu cầu dân cư nên người nói dân Đà Lạt có âm hưởng của cả ba miền: cái trong trẻo lên bằng xuồng trên sông của người Bắc, cái đằm thắm, mềm mại của miền, của cát bụi miền Trung, và cái ngọt ngào của cây trái, sông nước miền Nam. Thúc ăn, hàng quán Đà Lạt cũng đa dạng, như tô phở bốc khói hấp hừng hực ngay phố Hàm Nghi, phố Tàu Bay Ga, như cà phê Tùng thút thốt tiếng, cả cà phê ngon hơn cô con gái bán cà phê xinh đẹp, như quán bánh xèo ngay dốc Minh Mạng mà người hôm trời in nh, thì Thanh thì tìm đến, người chờ khá lâu mới có một cái bánh để ăn, nên cứ bắt đầu tên là bánh chày, bánh đi. Rồi mì quăng ở Hoàng Diệu, ở Ngõ C Híp, ông chủ quán Thanh Bình ở Ngõ C Híp thút thốt lòng, chừa hời thây ông móm còm nhúng nhúng u mì thì thút tụy. Đèo ng Hàm Nghi có bánh cẳng, bánh mì của chị Duyên, trong chợ lớn có cháo lòng bà Tùng, bún riêu của bà Thọ, bánh mì tôm chày, bánh ram, bánh bèo của chị Gái. Rồi quán mì ở Thuyết Tiên, người quán chè ở Minh Mạng như Vọng Nguyệt Lộ, Duyệt Thọ. Đó là chợ a hàng bao nhiêu gánh dỏ không tên, chuyên chừa nào là bánh bao, tàu hủ, bò bía... món nào cũng mang hương hừng hực riêng của nó. Ôi Đà Lạt của Thanh, có thức ăn ngon, có thiên nhiên ưu đãi, có con người hiền hòa, hiếu khách. Sao Thanh nhớ quá!

Có hôm thút buồm, thút nh, Thanh lái xe một mình đến công viên, tìm một gốc cây dứa lừng nhìn trói, nhìn lá hoa, cây cỏ mà mừng vui khung trời xa của mình. Mọi đó mà Thanh đã xa nhà móm móm năm, thúi gian để cho một hạt thông từ lúc bắt đầu nảy mầm trở thành thông thúi u n, cành lá xum xê. Thanh ray róc như người thông già vùn vùn lên ngôi trói người có vòm tháp cao, đẹp vô cùng với lối kiến trúc của Pháp. Thanh như người cây thông già cứ như người thút đẹp của đi cù sau ngôi trói người cũ, thềm nhìn ngắm màu xanh của lá thông, nghe tiếng thông vi vu trong gió, thềm để để đẹp chân trên thềm lá thông của con đường vòng suối Vàng, suối Bắc năm nào, thềm hít hít mùi ngai ngái người của đám lá thông móm móm... , còn như tiếng suối róc rách, con suối như sau vùn vùn nhà Quỳnh Hoàng mà người lờ lờ đến là hai đứa a lờ lờ ra người bên bờ đá cho chân xuồng nước, ráng khuỷu để người người hòn cuội trói người đẹp người chân mình rói còm còm khách, nóm còm còm của Quỳnh Hoàng lúc nào cũng hời nhiên thanh thoát, nóm còm còm trói mãi không già! Thanh lái xe móm móm cho dòng suy tưởng vui khung trời móm sòm người lờ lờ của Đà Lạt, người sáng sòm người mù phố kín một hừng Xuân Hoàng, người hời sòm người long lanh, để người trên cây hoa lá rói chừa người lên làm tan đi.

Ngày xa có một anh Võ cũng thút yêu sòm người sòm như Thanh. Anh là dân Sài Gòn người thúi anh là còm móm trói Đà Lạt, anh đến thúi thúi nhu cầu vùn vùn thúi đẹp rói nóm nóm viết tay, đóng tập người người:

"Người lên đi móm thúi móm sòm người"

□□□□ *Trên năm ngón nhĩ, em buĩ n không em?"*

Buĩ i tĩ, gác trên đĩ Bĩc, vĩ anh là nhĩ ng đêm tuyĩ t vĩ. Anh bĩ o anh mê nhĩ ng buĩ i tĩ đĩ ng gác, nhìn nhĩ ng chòm sao xa tĩ tĩp, anh thĩ y mình bé nhĩ vô cùng trĩĩc thiên nhiên, thĩ t hĩ nh phúc thĩ y mình hiĩ n hĩ u và sung sĩĩ ng hĩ n là chĩ đĩn bình minh trên ngĩ n đĩ này, anh đĩ ngày mĩ i bĩ t đĩ u, đĩ nĩ ng mĩ n man đánh thĩc. Nhĩ ng buĩ i sáng tuyĩ t vĩ trên đĩ nh đĩ này, anh bĩ o anh nghĩ đĩ n Thanh thĩ t nhiĩ u, có lĩ giĩ này Thanh đang khoan tròn nhĩ chú mèo ngĩ :

"Giĩ này em đĩ thĩc giĩc chĩ a
□□□□□□ *Hĩy khoan*
□□□□□□□□□□□□□□ *Khoan thĩc vĩ i*
□□□□□□ *Anh thĩch em vĩ n cuĩ n tròn trong chĩn m*
□□□□□□□□□□□□□□ *Lĩĩ i bĩĩ ng*
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ *Nhĩ ng thĩ t đĩng yêu*
□□□□□□ *Em là chú mèo nhĩ cĩ a Anh*
□□□□□□ *Chú mèo mê ngĩ nĩĩ ng!!"*

Ngĩĩ i con trai Sài Gòn, tên Khanh, đĩ bĩ phĩ phĩĩ ng, bĩ bĩ n bè tìm lên phĩ núi hĩc đĩ o, rĩn luyĩ n kiĩ m cung, chĩ ngày hĩ sĩ n, vĩ y vùng ngang đĩc. Và đĩ thành phĩ này, chàng đĩ gĩp Thanh.

"Đĩ đĩu cho thĩĩ p theo cĩng
□□□□□□ *Đĩĩ no thĩĩ p chĩ u, lĩ nh lĩng thĩĩ p cam*
□□□□□□ *Vĩ đĩ u tình có đĩ dang*
□□□□□□ *Thĩ cho thĩĩ p đĩp đĩ ngang thĩĩ p vĩ."*

Ngĩĩ i con trai trên đĩ m đĩĩ ng rong ruĩ i đĩ y đĩ gĩp và yêu ngĩĩ i con gái:

"Đĩ n đĩy lĩ xĩ "quen" ngĩĩ i
□□□□□□ *Trĩĩ bĩ nhĩĩ nhĩ n đĩ ng cĩĩ i tĩi "quĩ"*
□□□□□□ *Vĩ dù tình bĩn dũyĩn thĩ*
□□□□□□ *Thĩ xin kĩ t ngĩĩ, đĩ n ngĩĩ trĩc mĩ."*

Văn chèo ng bình dân giỡn dõ và dõ thõõ ng ghê Thanh nhõ ? Hiõ u không, đó là nhõ ng lõ i Khanh muõ n tõ bày cùng Thanh đó. Thanh õ i! Qõ a tim mi cũng mõ t phõ n xao đõ ng vì lõ i tõ tình dõ thõõ ng õ y quá chõ , không hiõ u tõ i sao Thanh võ n im lõ ng làm ngõ , nhõ ng Đà lã t bé tí õ y mà, tuõ n lõ sau đi dõ o phõ lõ i gõ p anh, Thanh liõ c nhanh, cõ õ i mõ m rõ i bõ õ c võ i, thõ anh lõ i đi:

*"Gõ p nhau cõ õ i thõang rõ i quay đi
õ õ õ õ Mõ ng tõ i chan chan mà hõ ng hõ !"*

Anh còn võ bõ c tranh lõ n võ i hình õ nh ngõ õ i con gái võ i cõ p mõ t liõ c nghiêng, lõ i còn chõm dõ õ i bõ c hõ a hai chõ "giõ lõ" trong ngoõ c kếp.

*"Sinh nhõ t Thanh đõ n, anh lõ i nhõ n nhõ :
õ õ õ õ Anh rõ t thõm ãn sinh nhõ t cõ a em
õ õ õ õ Nhõ ng sõ nhõ ng đõ ng cay tõ trái tim không bõ t nói
õ õ õ õ Thì thõ m mõ t mình: buõ n tênh T. õ i!..."*

Nhõ nhõ in ngày gõ p anh vào mõ t buõ i đõ p trõ i, Nga, cô trõ õ ng lõ p, sau khi õ vãn phòng võ báo tin cho biõ t, chiõ u thõ bõ y này, tõ i mình sõ đõ õ c vào Võ bõ tham dõ lõ khánh thành võ õ n hoa cõ a sinh viên sĩ quan trong đó. Cõ lõ p nhõo nhõo. Chao õ i! Lõ n đõ u tiên đõ õ c đi thăm mõ t quân trõ õ ng nõ i tiõ ng nhõ t nõ õ c và có thõ nói nhõ t Đông Nam Á, ai mà lõ i không vui chõ . Cô Tâm, cô Tõ ng giám thõ cõ a trõ õ ng còn đõ n dõ n dò, giõ ng cô gõ n gửi thân thõ õ ng, chõ giõ ng nhõ ng lõ n quõ phõ t các lõ p: "Nhõ nhõ! Các em đõ i diõ n cho cõ trõ õ ng đõ y!" Cô còn tâm lý: "Hãy tô lên đôi môi mõ t tí son vui tõ õ i và mõ t chút phõ n hõ ng lên má, đõ các nõ sinh cõ a cô đã xinh lõ i càng xinh hõ n nõ a."

Rõ i chiõ u thõ bõ y õ y, có mõ t chàng cao lêu khõu cõ a đõ i đõ i H, cõ loanh quanh bên Thanh, giõ i thiõ u nhõ ng võ õ n hoa tõ đõ i đõ i này sang đõ i đõ i khác. Võ õ n nào cũng xinh xõ n, dõ thõ õ ng. Len lõ i trong hàng thông còn nhõ ng chiõ c ghõ làm bõ ng gõ hoõ c bõ n bõ ng mây thõ t công phu. Các cô nõ sinh dành nhau ngõ i thõ . Tiõ ng cõ õ i nói rõ n ràng, vui nhõ n...ai nõ y đõ u thõ t thích thú trong lõ n viõ ng thăm này. Khi đõ n võ õ n hoa cõ a đõ i đõ i Khanh, đõ c biõ t õ đây có mõ t chiõ c hõ đõ õ c đào thành hình bán nguyõ t và đõ õ c thõ hoa súng màu hõ ng thõ t dõ thõ õ ng, Khanh đã cõ õ i chõ c nòng:

"Đõ n đây, xin õ lõ i đây"

□□□□ Có h^o bán nguy^ut anh xây t^hng nàng."

Thanh cũng không v^oa, đáp l^oi:

"Đ^on đây, đâu d^o□ đây
□□□□ vì...h^o bán nguy^ut đâu ph^oi t^h tay anh đào."

Khanh ch^op tay l^oi xá xá: "Thôi, tôi ch^ou cô r^oi."

Sau bu^oi□□y, hai đ^oa th^o qua t^h□□i. Th^onh th^oang anh l^oi ra nhà d^on m^oy em Thanh đi cine ho^oc ch^ong^oi□□ nhà đánh đàn, ca hát. Anh đánh đàn th^ot hay, gi^ong ca th^ot□□m, th^ot ng^ot ngào, đáng d^op th^ot ngh^o sĩ. B^on bè b^o Thanh: "Sao mà không ch^on K làm ng^o□□i hùng đi nh^o." Thanh ch^o m^om c^o□□i không tr^o□□i.

R^oi b^on năm quân tr^o□□ng cũng qua đi. Ngày l^o ra tr^o□□ng c^oa Khanh Thanh cũng không d^o. Ng^o□□i l^oi trao th^o nh^on g^oi:

"Ta nh^o s^o□□ng còn lan trên h^on đ^ot
□□□□ Vai ba lô t^hm n^ong m^ot tr^oi h^ong
□□□□ Đ^o□□ng ta đi d^on d^op ngàn sóng b^oc
□□□□ R^oi t^h đây ng^o□□i có nh^o ta không?"

Khanh đi, ch^on binh ch^ong H^oi quân, tàu anh lên đ^onh□□□ t^hn Cà Mau, Năm Căn. Giang đ^oan anh đ^oi đi□□n th^ot nhi^ou v^oi nh^ong hi^om nguy r^oình r^op, nh^ong tr^on đánh xáp lá cà, nh^ong th^oy l^oi c^on k^o. Đi xa, anh v^on không quên vi^ot t^h□□v^o. Cu^oc chi^on càng ngày càng kh^oc li^ot, cho đ^on th^ong t^h b^oy l^om thì tin anh m^ot hút. Đ^on lúc này Thanh m^oi th^oy là mình th^ot nh^o anh.

Gi^o này thì anh□□n^oi nào? M^ot góc r^ong, m^ot con su^oi hay trong lò c^oi□□o nào đó t^hn Cà Mau hay đ^ot B^oc xa xôi? Ho^oc đã n^om sâu trong đ^oy đ^oi d^o□□ng mệnh m^ong nào đó? Dù

không biết anh đang ở đâu nhưng mãi mãi trong ngăn tim bé nhỏ này, anh vẫn hiện hữu, ấm áp, dịu dàng, tràn đầy tình yêu trong Thanh.

Rồi Thanh bắt đầu nấc ra đi, bắt đầu sau lưng thốt nhiên không còn, bắt đầu Đà Lạt cũng mất rồi. Tình yêu có ngôi nhà để trú ẩn, có tình cũ với cô thơ, bắt đầu yêu, có anh và một thuở mùa xuân. Thanh nhớ chim nhỏ lượn, cô đặc biệt này...già nua theo tháng ngày, không ngừng yêu mãi...Quê hương thì vẫn nghìn trùng xa cách. Thanh lại càng thêm thía hơn với tâm trí của người xa:

"Nhớ t má hương quan hà x thi
Yên ba giang thủy ng s nhân s u!"
(Quê hương khuất bóng hoàng hôn
Trên sông khói sóng cho buồn lòng ai!!)

Forget Me Not

(BTX)

